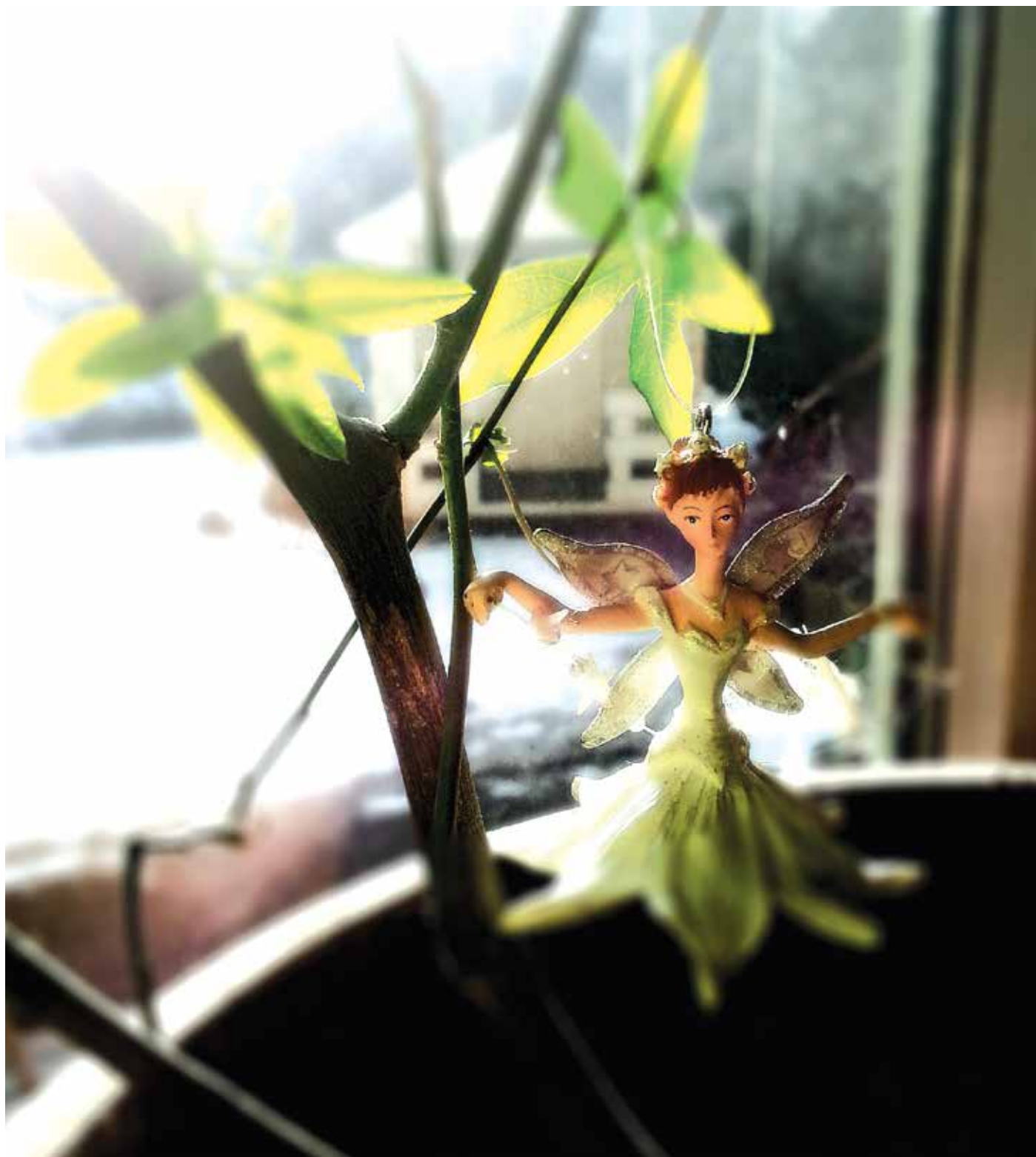

STRINDHEIM KIRKE

- BYDELENS HJERTE NR 2_14

ANSATTE:

**SOKNEPREST
JAN ØYVIND GRØM**
Tlf 469 35 631
jan.oyvind.grom@kirken.trondheim.no

**VIKARPREST
MORTEN ANDREAS
CARLMARK**
Tlf. 469 35 553
morten.andreas.carlmark@kirken.trondheim.no

**SOKNEDIKON
SØLVI RISE**
Tlf 469 18 327
solvi.rise@kirken.trondheim.no

**MENIGHETSPEDAGOG
ELISABETH BEKKEN
HAUGER**
Tlf. 469 29 208
elisabeth.bekken.hauger@kirken.trondheim.no

**KANTOR
ENDRE LORENTZEN**
Tlf. 469 47 829
endre.lorentzen@kirken.trondheim.no

**MENIGHETSKONTOR
DIREKTE/
MENIGHETSFORVALTER
RIGMOR HØLMO**
Tlf 469 15 448
rigmor.holmo@kirken.trondheim.no

**MENIGHETSRÅDSLEDER
BENTE DAHL**
Tlf. 469 29 208
bagdahl@gmail.com

**FELLES SENTRALBORD
FOR HELE TRONDHEIM:**
Tlf. 994 36 000

REDAKSJON:

ELDBJØRG DAHLING
eldbjord@gmail.com

KIRSTEN STANGVIK
daffydesign.no
Layout og produksjon
Tlf. 47 02 57 36
kirsten@daffydesign.no

JAN ØYVIND GRØM
jan.oyvind.grom@kirken.trondheim.no

ERIK DAHL
erik@dromsmia.no

HEDDA ELISE SAARI
hedda91@gmail.com

FORSIDEBILDE:
Kirsten Stangvik
DAFFYdesign

SE, VI GÅR OPP TIL JERUSALEM

«Se, vi går opp til Jerusalem i hellige faste tider», synger vi i en salme som ofte går igjen i fastetiden. Den gang Jesus kom til Jerusalem, kom han som pilegrim. Han hadde vandret fra hjemmet sitt i Galilea og pilegrimsmålet var den hellige byen Jerusalem, hvor han skulle feire påske med disiplene sine. Fastetiden ser jeg derfor på som en vandringstid, hvor vi inviteres til å gå sammen med Jesus mot Jerusalem og påskehøytiden.

Palmesøndag kaller vi den dagen hvor Jesu kom inn i Jerusalem, en dag som for oss blir portalen til påsken og den stille uke. Og i det Jesus entrer byen, blir han møtt med et hyllingsrop: «Velsignet være han som kommer i Herrens navn!» Hyllingsropet er hentet fra salme 118 i Det gamle testamentet og var et fast ledd i Jødernes pilegrimsliturgi. Denne hilsenen ble alle pilegrimene møtt med når de kom inn i Jerusalem eller entret tempelet der. Men når ordene nå ropes ut over Jesu pilegrimsvandring, får de en dypere mening. Det er ikke bare det at Jesus kommer i Herrens navn; Jesus er Herren, som nå kommer til Jerusalem. Pilegrimshilsenen blir noe mer, den blir en lovprisning av Jesus som Gud.

Og dette hyllingsropet, pilegrimshilsenen som Jesus blir møtt med, har også fått sin plass i vår liturgi; lovprisningen som vi synger i starten av nattverden. For likesom Jesus den gang dro som pilegrim inn i Jerusalem, kommer han på ny som pilegrim, i brødet og vinens skikkelse. Derfor hilser vi Jesus i nattverden som han som kommer, han som er Herre og han som er trådt inn midt iblant oss. Som pilegrimer er vi på vei mot ham, og som pilegrim kommer han oss i møte, og tar oss med i sin "oppstigning" til korset og oppstandelsen, til det endelige Jerusalem.

*Morten Andreas Carlmark
kapellan*

STØRST AV ALT

er mottoet for Trosopplæring. Fra høsten får ikke bare menigheten midler, men hele prostiet. Som en følge av denne prostivise tildelingen vil det nok bli lagt vekt på flere tiltak på tvers av prostigrensene.

Kanskje ikke så stort er det at et konsulentfirma på oppdrag av kirkevergen har gjort en helhetsvurdering av kirkebygget. Det bærer preg av manglende vedlikehold, noe som er en følge av dårlig økonomi i fellesråd, og det er som kjent «dyrt å være fattig». Men nå håper vi at nødvendig vedlikehold blir utført. Ytterdøra er tung for både små barn og de godt voksne som benytter hjelpemidler når de går. Nå har vi fått elektrisk døråpner.

Stort er det at konfirmantene er i gang med å øve på en helt ny musikal, signert kantor Endre, kapellan Andreas og regissør Rudi Gundersen. Dette ser vi frem til.

Det er også stort med det diakonale arbeidet som gjøres i menigheten. Det er mange som ser frem til f.eks Fredagskaffen, et uformelt og uforpliktende møte for mennesker i alle aldre over en kopp kaffe og vafler.

Menighetsrådet legger i disse dager frem menighetens årsberetning. Jeg vil takke alle som har tatt turen innom kirken av en eller annen årsak, og ønske deg velkommen igjen. En stor takk til alle frivillige for det arbeidet nettopp du bidrar med. Og takk til våre tålmodige og rause ansatte som tar motgang og vansker med godt humør.

*Bente Dahl
menighetsrådsleder*

JEG TROR PÅ OLE GUNNAR SOLSKJÆR SOM FOTBALLTRENER. SELV OM DET HAR GÅTT LITT DÅRLIG MED CARDIFF. DE SLITER I NEDRYKKSSTRIDEN. MEN SOLSKJÆR HAR DEN GUTSEN SOM SKAL TIL. FØR ELLER SIDEN LYKKES HAN. DET VET JEG.

AV ERIK DAHL

JEG TROR på Jesus også. Men det er litt annerledes med den troen. Selvsagt tror jeg at han vil lykkes. Livet får en happy ending. Det står det jo om i Bibelen. Men for meg har ikke troen på Jesus fokus på fremtiden. Jeg er ikke så opptatt av det som skal skje i morgen, neste år, eller når livet tar slutt, for den del.

Nei, troen på Jesus gjelder i dette øyeblikk. Det er NÅ jeg kan hvile i tilliten til ham. Han bor i hjertet. Det gir en form for trygghet – og en retning i livet. Samtidig fører det med seg en masse problemer. Folk synes jeg er urealistisk. Kanskje usolidarisk – sett fra deres synsvinkel. Det er ikke populært å tro på Jesus.

Ett bibelord er jeg veldig glad i. Det er dessverre litt dårlig oversatt i vår norske bibel. Derfor liker jeg å si det på engelsk. Det står i Kolosserbrevet 1,27 og lyder slik: «Christ in you – the hope of glory.»

Kristus i dere – og i meg! Gjennom Den hellige ånd, som fylte Jesus for 2000 år siden, er han levende til stede inne i oss. Forutsetningen er bare at vi tar imot ham, eller *tror* på ham.

Men er ikke dette håp om noe fremtidig? Noe etter døden, for eksempel. Nei, faktisk mener jeg at det ikke var det Paulus tenkte på da han formulerte dette flotte verset. Sant nok, håp har ofte noe med fremtiden å gjøre. Men ikke nødvendigvis. Håp er sammenlignet med en tiger på spranget. Den er «alltid beredt» – klar til å bykse frem hvis den ser et bytte. Håpet er en intens beredskap. Det er fullt av liv. Slik er det også med det kristne håpet.

Om man er fylt av den samme ånden som den oppstandne Kristus, har man nettopp dette håpet i seg. Livet ligger åpent. Dette er særlig gledelig i dag, når verden står overfor så mange store problemer. Kristus er livskraften. Han hjelper oss også å se behovene hos dem rundt oss som har det vanskelig.

Som sagt, jeg tror. Men det største poenget er kanskje ikke vår trosanstrengelse. Troen er nemlig en gave vi får fra Gud, i følge Bibelen. Viktigere enn *vår* tro er det at Gud tror på oss. Han elsker oss og tror vi kan komme gjennom vanskelighetene, både i dag og i årene som kommer.

EN UTFORDRING TIL UNGDOMMEN

DENNE TEKSTEN HADDE DU IKKE LEST I DAG OM DET IKKE HADDE VÆRT FOR STRINDHEIM TENSING (STRITS).

Hedda Elise Saari

For hadde det ikke vært for StriTS, kan jeg nesten garantere at jeg ikke hadde begynt som ungdomsleder. Jeg hadde aldri fått dratt på MILK og senere LIV-kurs. Konfirmasjonsleir hadde jeg mest sannsynlig aldri fått oppleve i det hele tatt.

Jeg begynte i TenSing i 2005. Det jeg opplevde, var å bli utfordret på mine egne grenser ved å være med på leker med masse store, skumle og ukjente ungdommer. Jeg måtte utfordre meg selv ved å synge selv om det var ufattelig skummelt. Jeg dummet meg ut, følte meg malplassert og rar, men opplevde likevel å bli akseptert. Det var voksne mennesker der som så meg, hadde tid til å prate og brydde seg. Det var ingen prestasjon om at vi skulle være best. (Vi var nå det uansett!) Når vi hadde teatergrupper, dansegrupper eller bandgruppe, så var ikke målet å få til et mesterverk. Målet var at hver enkelt skulle få til noe og at hver enkelt skulle få til litt mer for hver gang.

TenSing var for meg et motstykke til skolen der man ble målt og vurdert og var suksessfull etter hvor godt man gjorde det i de enkelte fag. Svaret på hvor smart jeg var, ble skriftlig levert av læreren etter hvert semester. Det skolen aldri lærte meg, var at jeg kunne synge litt, at når jeg stod foran i korbenkene og klapet i takt med de andre og smilte stort mens jeg sang, gav glede til andre. Plutselig kom ukjente mennesker bort til meg og skrøt av at jeg var flink. Det eneste jeg gjorde var å ha det gøy, og jeg var flink til det.

Vi hadde andakter der vi ungdommene kunne komme med egne tanker. Noen trodde på Gud og andre ikke. Alle var akseptert og ble hørt uansett. Her fikk jeg nye tanker, åpnet opp for Gud hos meg selv og fikk utfordret

mitt åndelige jeg. Jeg kunne reflektere og tørre tenke tanker som av mange av mine venner på skolen ville bli avkreftet som naive og gammeldags.

Jeg sluttet i StriTS etter fire år og hadde på disse årene forvandlet meg fra innadvendt og bortgjemt til utadvendt og glad i utfordringer. Senere har det vært litt av og på frem til det ble lagt ned i høst. Det er trist at et så fint tiltak som Strindheim TenSing ikke lenger kan tilbys i kirka vår. Ikke fordi det mangler et ungdomskor og et tilbud til ungdom, det er nok av tilbud i våre liv. Det er trist fordi TenSing kunne tilby et møtested der man ikke ble målt ut fra prestasjoner. Vi var en del av et fellesskap der det var plass og rom for alle. Jeg ble sett selv om jeg hadde lært meg å bli usynlig i fellesskap som skolen. Alle hadde egenskaper som kunne passe inn. Enten som gitarist, solist, korist, danser, kakebaker, vitsekonge, lekemester, korbenkflytter eller pauseprater.

Så når jeg savner StriTS, så er det ikke savnet av sangen, men fellesskapet. Selv om det ikke lenger er et TenSing, så vil jeg invitere alle ungdommer som kan være interessert i å utfordre seg selv bittelitt til å gjøre det. Kom på UBBEN i oddetallsuker og krev at man tar noen fellesleker. Si at dere vil starte en dansegruppe og bruk de voksne for tilbagemeldinger. Spør om å få låne pianoet og syng sammen. For TenSing var aldri en dirigent og mange korister. Det var masse ungdommer med mye glede, gode ideer og sprell som fikk god hjelp av de voksne til å realisere seg. Så sitter du med en drøm og et ønske, så er det DU som må gjøre noe med det. Du er ressursen og det som skal til. Du er fellesskapet og du er mer enn flink nok til å dra i gang noe.

ROSER I NOVEMBER

ISKALDT REGN KOMMER I KAST, BUSSEN ER SOM VANLIG SVÆRT FORSINKET OG ARBEIDSDAGEN HAR VÆRT LANG.

TEKST: TOVE K. LØVDAL

Når jeg kommer hjem, har resten av familien allerede spist. Ved tallerkenen min på kjøkkenbordet står en flott bukett med langstilkede røde roser. For å få de til å stå fint i en av vasene våre må jeg kutte de ned en del.

Når mannen min dukker opp, får han en god klem og gode ord for å gi meg roser en helt vanlig mørk og kald dag i november. «De er nok ikke fra meg», sier han med et lite smil. Panikken griper meg noen øyeblikk, har jeg kuttet ned roser som en av våre sønner skal ha med seg på en date?

«Gå ned og snakk med Anders», tipser mannen min meg. Jeg går ned og banker på hos leieboeren vår i sokkelleiligheten, og spør om han vet noe om rosene som sto på kjøkkenbordet da jeg kom hjem. «De er til deg», svarer den sjarmerende unge mannen. Han er født med et ekstra kromosom, og har derfor fått merkelappen Downs syndrom å bære med seg i livet.

«De er til deg, fordi du er verdens beste mamma».

Dette er en av mange opplevelser fra et 34 år langt 'up and downs' samliv med vår sønn som er født med et kromosom mer enn de fleste andre. En tilstand som karakteriseres som så alvorlig at den gir grunn til senabort. For ikke mange år siden ble den av velutdannet helsepersonell karakterisert «som en tilstand uforenlig med liv». I 2012 ble det født 49 barn med Downs syndrom og abortert 69. Marte Wexelsens (som selv har Downs syndrom) tale ved grunnlovsfeiringen på Eidsvoll brakte på en god måte dette temaet fram i lyset.

UTFORDRINGER

FRAMOVER I STRINDHEIM MENIGHET

I BEGYNNELSEN AV JANUAR VAR MENIGHETSRÅD OG STAB SAMMEN FOR Å DISKUTERE HANDLINGSPLAN FOR STRINDHEIM MENIGHET. DER FOKUSERTE VI FØRST OG FREMST PÅ ÉN UTFORDRING.

TEKST: JAN ØYVIND GRØM FOTO: KIRSTEN STANGVIK/DAFFYdesign

Problemet var at denne utfordring har vi diskutert i mange, mange år og ikke kommet noen vei, så hva skulle vi gjøre? Fortsette i samme spor, eller ta et radikalt nytt skritt?

Utfordringen er at menigheten blir mer og mer avhengig av lønnede medarbeidere. Skal vi drive barnekor, må vi ha lønnede medarbeidere. Alt – ja, så godt som alt arbeide tilknyttet Strindheim menighet er avhengig av initiativ fra de ansatte. Vi har vel et par bibelgrupper og en bønnegruppe som går for egen maskin, men ellers ingenting!

For all del: vi har mange som gjør en viktig frivillig innsats, først og fremst knyttet til gudstjenesten. Det er viktig at alle frivillige som gjør en innsats i menigheten blir verdsatt – men det er dette at alt sluses gjennom stab. Trenger vi nye medarbeidere, så er det de i staben som ringer rundt.

Det er altså den utfordringen som ble drøftet i januar hvor stab og menighetsråd var samlet. En utfordring vi vel har drøftet år ut og år inn, prøvd å gjøre tiltak for å bedre situasjonen. Det ser nesten ut til at dess mer vi har drøftet det, dess verre har det blitt.

Så tenkte vi følgende: Hva er Strindheim menighets hovedoppgave? Er ikke det nettopp å peke på en levende Gud, som virker, griper inn, styrer – også i dag? Er ikke hovedoppgaven å skape håp og

tro, vise hen til en levende og oppstandne Jesus som virker i dag? Kan det være at vi med alle våre handlingsplaner og gode forsett *skygger* for dette? At mennesker får øye på det vi utretter (eller ikke makter å utrette...) og ikke på hva Gud gjør?

Hva med å satse på en Gud som bønnhører? Hva med å heller be om ildsjeler, folk som føler ansvar for Guds sak her på Strindheim og mennesker som stiller seg til disposisjon for å gjøre en innsats?

Hva om vi tenker: hvis vi ikke får nok folk til å gå med menighetsbladet, så ønsker kanskje Gud at vi skal legge det ned? Hvis vi ikke får flere folk til gudstjenestegruppene, som har ansvar og oppgaver i gudstjenesten – så skal vi kanskje finne andre måter å organisere arbeidet rundt gudstjenesten? Hvis Strikken, barnearbeid for førskolebarn, ikke lenger har ledere, så får vi bare legge det ned?

Er det kanskje noe Gud ønsker å fortelle oss når vi mangler folk til de forskjellige områdene? Skal vi be Gud om å sende folk

i vår vei i stedet for frenetisk å finne folk til å gjøre oppgaver, (og det blir gjerne de samme som går igjen...)?

I ytterste konsekvens betyr dette at vi mer eller mindre slutter å spørre folk om oppgaver, men satser på at de kommer selv eller at Gud minner oss om å ta kontakt eller sender folk i vår vei, som vi kjenner vi skal utfordre. Da vil forventningene til hva Gud vil gjøre, bli større. Da vil også takken gå til Ham.

Bønnegruppen har fått oppgaven å be. Vi har begynt å be over dette i enhver gudstjeneste, på stabsmøtene våre og i menighetsrådsmøtene. I fastetiden har vi temagudstjenester fire søndager på rad over temaet: Vær ikke bekymret! Vi ønsker gjennom dem å peke på en Gud som elsker, er engasjert i menneskene på Strindheim, en Gud som bønnhører og er virksom i blant oss.

Det blir en spennende tid, en tid hvor vi satser høyt – på at Gud bønnhører og svarer.

Kanskje nettopp **DU** er et av svarene?!

Menighetrådet: F.v. bak Bente Dahl; Jan Øyvind Grøm, Hedda Elise Saari, Silje Rødseth, foran: Tove A. Østmo, Kari H. Gudmundset, Edel Skaalvik og Rigmor Hølmø

BARNEHJEMMET

PÅ AKANISOA PÅ MADAGASKAR

FJORÅRETS PÅSKE BLE FOR NOEN FRA STRINDHEIM MENIGHET TILBRAGT PÅ SOLSKINNSØYA MADAGASKAR. VI DRO FOR Å BESØKE VENNSKAPSMENIGHETEN VÅR I VINANINONY, MEN FIKK OGSÅ BESØKE ET BARNEHJEM, EN BARNESKOLE OG SPEDALSKOLONI.

TEKST: HILDE JØRGENSEN

Barna som bor på barneheimmet i dag.

To av guttene på rommet deres.

En av de første dagene var vi på et barneheim, Akanisoa, som betyr "et godt hjem." Det ligger i byen Antsirabe, ca. 18 mil sør for hovedstaden. Den er Madagaskars tredje største by, med en befolkning på ca. 183 000 innbyggere. Dette ble startet i 1988. Det ble bygget ved hjelp av norske misjonærer, men i dag er det den gassisk lutherske kirken som har ansvaret. De får bevilget penger fra Det Norske Misjonsselskap, gjennom en menighet i Norge. Det blir også støttet av SOS-barnebyer.

Over 100 barn har bodd her disse årene, og i dag bor det 22 barn her. Dette er barn fra vanskeligstilte hjem. Ofte er faren død eller alkoholisert, slik at moren ikke klarer å ta hånd om barnet. Det hender også at barna er foreldreløse. For å få en plass på Akanisoa, må familien til barnet gå til en komité i kirka og forklare deres situasjon og be om at barnet blir overlatt til

barneheimets ledelse. Barnet må være mellom 3-8 år, og kan få bo der til det er 18-20 år. De som bor her, er sikret skolegang og hjelper til med den daglige driften. De er en del av storfamilien, sammen med de syv som er ansatt der.

Da vi kom til barneheimmet, ble vi tatt i mot av styreren. Etter en omvisning på huset, hvor vi blant annet fikk se rommene til barna, satte vi oss i stua. Der fikk vi høre om historien til barneheimmet. Reiseleder Jan Ragnar Hagen har bodd flere år på Madagaskar, og var den som tolket og oversatte samtalen med styreren.

Som takk for at vi fikk besøke barneheimmet Akanisoa, var det hyggelig å kunne gi dem en gave fra Trondheim. Vi hadde med sjokolade som Nidar Bergene hadde gitt oss, og godteriet falt i smak hos mottakerne.

NAVN: Sharon Sofia Aresvik
SIVILSTATUS: Gift
BAKGRUNN: Utdanning i International business
NÅVÆRENDE STILLING: Hjemmeværende husmor
FORBILDE: Mormor
LESER DAGLIG: Kristne bøker som gir
motivasjon til å bli et bedre menneske

FRA CHIHUAHUA TIL TRONDHEIM

I JUNI BLIR DET FIRE ÅR SIDEN SHARON KOM TIL TRONDHEIM FOR Å BOSETTE SEG HER. DET ER LANGT MELLOM BYEN CHIHUAHUA I MEXICO OG TRONDHEIM. FØRSTE GANG HUN KOM HIT, VAR DET FOR Å BESØKE MORA SOM BODDE HER. DA TRAFF HUN THOR ANDRÉ, OG IDAG HAR HUN MANN OG TO BARN, OG NÅ ER TRONDHEIM BLITT HEIME FOR HENNE.

TEKST: ELDBJØRG DAHLING
FOTO: DAFFYdesign/Kirsten Stangvik

Chihuahua har ca 800.000 innbyggere og er administrasjonsbyen for distriktet med samme navn. Chihuahua er den største delstaten i Mexico og ligger nord i landet. Industriproduksjon, jordbruk, fedrift og etterhvert turisme er viktige næringsveger. Sharon vokste opp i Chihuahua med mor og far, en søster og en bror. Spanjolene erobret Mexico på 1500-tallet og brakte med seg kristendommen. I dag er 83 % av befolkningen katolsk, og livet for de fleste meksikanere er preget av et nært forhold til kirken. Nesten halvparten av befolkningen går til messe minst en gang i uka. Sharon begynte i kindergarten/barnehage da hun var tre år. Kindergarten fungerer som en mellomting mellom barnehage og skole og har mye religiøst innhold. Når barna er sju år, deltar de i den 1. comunión/nattverd, og de må svare på noen spørsmål fra bibelhistorien. Den 2. comunión er ved samme alder som konfirmasjon i vår kirke. 99 % av befolkningen har bare seks års barneskole. Videregående utdanning drives av private skoler. Sharon har utdanning fra universitetet i Chihuahua i International business.

RESTAURANTBESØK - som fikk stor betydning for livet videre.

Restauranten «Frida» i Fjordgata drives av meksikanske eiere, og

hva er vel mer naturlig enn at restauranten får besøk av meksikanske gjester! Og hvem var blant gjestene akkurat den kvelden Sharon var der? Akkurat, hvem andre enn Thor André! Sharon reiste heim til Mexico og ble der i to år, men kjæresteforholdet besto til tross for den lange geografiske avstanden. De gifta seg 2010, og hun bor nå i Norge, men besøker gjerne Mexico av og til. Hun har gått språkkurs og snakker godt norsk.

Nå har hun bodd her så lenge at hun ikke reagerer på spesielle forskjeller mellom Norge og Mexico. Første gang hun kom til Norge, kan hun huske at hun syntes det var merkelig at fjellene var grønne. I Mexico er det ingen vegetasjon i fjellene, så de er brune. Kanskje fordi fjellene i Mexico stort sett er høyere enn i Norge. Fjellet Cerro San Jose er 2700 m.o.h., mens Galdhøpiggen «bare» er 2469 m.o.h. En gang så hun noen jenter som lå og solte seg i «mini-bikini», til og med i nærheten av en kirke. Det syntes hun var meget upassende.

I Mexico er det vanlig å krydre maten mer enn her, og i matretter der vi bruker erter, brukes bønner i Mexico. Matvanene er forskjellige, men den «norske» maten faller i smak, særlig ribbe og pinnekjøtt.

Det er mye som skiller Mexico og Norge. Det er 110 mill. innbyggere i Mexico, 5 mill. i Norge. Det er nesten en nødvendighet at folk lever tettere der, klimaet gjør det også mulig. Nordmenn er mer «private», ikke så kontaktsøkende. Vi har bygd et velferdssamfunn, og det har kanskje gjort oss litt bortskjemte, og gjort at vi tar mange ting for gitt. I Mexico er det stor fattigdom og mye kriminalitet. Og religionen er viktigere i dagliglivet enn her. Påska er en religiøs høytid som involverer det enkelte menneske. Kirkene er fulle, og TV-programmene følger hendelsesforløpet i påskedramaet. Sharons inntrykk er at i Norge betyr ikke påske annet enn ferie for de fleste.

Familien Aresvik er ofte å se i Strindheim kirke, de har sine faste plasser. Prekenen kan av og til bli litt for lang, synes Marion som er 6 år, så da finner hun vegen til lekekroken. «Lille-Tor» som bare er 4-5 måneder, liker seg best på mammas fang. Begge to er blide unger som er lett å få kontakt med.

I presentasjonen fortalte Sharon at mormoren var hennes forbilde. Begrunnelsen hun ga, kan være en leveregel, og noe å strekke seg etter for alle: «Mormor er generøs, tålmodig, har en fast Gudstro og ber for alle som har det vondt.»

NYE SALMER

AV ENDRE LORENTZEN

I disse dager innføres Norsk salmebok 2013 i menigheter over hele landet. Strindheim menighet vil også utover våren ta den nye salmeboken i bruk. Arbeidet med den nye salmeboken har vært omfattende og pågått i flere år. Mange av salmene vi kjenner fra Norsk salmebok (1985) og Salmer 1997, har fått plass også i den nye utgaven, i tillegg til en hel del nye salmer. Som et ledd i at vi innfører ny salmebok, vil jeg i menighetsbladet gi en liten omtale av en salme i Norsk salmebok 2013.

«**DA JEG TRENGTE EN NESTE**»(When I needed a neighbour) er et eksempel på en salme som er i Norsk salmebok(1985), og som det også er funnet plass til i den nye salmeboken. Både tekst og melodi til salmen er skrevet av Sydney Carter. Carter var både lærer, sangforfatter og visesanger. Han skrev også bl.a flere undervisningsprogrammer i språk for radio og fjernsyn, men er nok mest kjent for sine sanger.

Teksten til salmen er oversatt til en rekke språk og bygger på Jesu store domslignelse i Matteus evangeliet (25,31), hvor dommen avgjøres etter hvordan menneskene har forholdt seg til sin neste i forskjellige nødsituasjoner. Riktignok bruker Jesus seg selv som eksempel, «Jeg var sulten, tørst, fremmed etc.» Men da menneskene ikke skjønner situasjonen, spør de: «Herre, når så vi deg sulten, tørst og fremmed? etc», svarer Jesus: « Det dere gjorde/ikke gjorde mot en av disse mine minste brødre, gjorde dere/gjorde dere ikke mot meg».

Salmen har en flott melodi som er delt opp i vers og omkvad. Den egner seg for eksempel som vekselsang mellom en forsanger og menighet, og kan akkompagneres like godt med piano som orgel.

En liten kuriositet: « Da jeg trengte en neste» (When i needed a neighbour) ble sunget i Sydney Carters begravelse 24.mars 2004!

**Da jeg trengte en neste,
var du der, var du der?
Da jeg trengte en neste,
var du der?
Hvem du er, hvor du lever,
det er en ting som teller:
var du der?**

NY MUSIKAL I STRINDHEIM

LENGE HAR DET VÆRT TRADISJON FOR AT KONFIRMANTENE I STRINDHEIM KIRKE FREMFØRER EN DRAMAGUDSTJENESTE SOM EN MARKERING AV AT KONFIRMASJONS-UNDERVISNINGEN NÅ ER OVER, FREMFØR Å HA OVERHØRINGSGUDSTJENESTE.

Første gang dette ble gjennomført, var i 2002. For en ni-ti år siden ble dramagudstjenesten «Perlen» skrevet til nettopp konfirmantene i Strindheim. Denne har fungert veldig bra i konfirmantarbeidet og har siden vært et fast innslag. Den har vært til glede for både konfirmanter og menigheten, derfor har det jo også blitt en tradisjon å ha dramagudstjeneste i konfirmantarbeidet.

I år skal konfirmantene få prøve seg på en ny musikal. Også denne er skrevet til konfirmanter i Strindheim, og er laget i et samarbeid mellom kantor Endre Lorentzen, kapellan Morten Andreas Carlmark og regissør Rudi Bjørknes Gundersen. Til forskjell fra dramagudstjenesten er den nye musikalen en ren musikal, men i liket med «Perlen» tar også denne musikalen opp et sentralt kristent tema. Musikalen har fått navnet «KUL-TUR» og handler, enkelt og greit, om en kul tur. I musikalen møter vi en gjeng konfirmanter som skal på konfirmantleir og som har forskjellige forventninger til dette. Og på slutten av konfirmantleiren (på slutten av musikalen) har det skjedd noe med dem: De har forstått noe av viktigheten ved å være til for hverandre, de har forstått noe av hva Jesus vil med livene våre.

Endre har ansvaret for det musikalske i oppsetningen, Rudi har ansvaret regien og Andreas har ansvaret for alt det andre. Når det er sagt, klarer ikke disse tre å få til en musikaloppsetning på egenhånd. Ungdomslederne i kirka er uunnværlige og er involvert med forskjellige oppgaver, spesielt Maren Hauger og Mona Bondhus. Disse har laget dansen til musikalen og fungerer som instruktører for danserne. Inger Helen Sørlien (dirigent i Coras Venner og Strikko) er også involvert, hun instruerer og leder koret i musikalen.

Årets konfirmanter er en glad og livlig gjeng, og musikalen bør du derfor ikke gå glipp av!

KUL-TUR fremføres 6. april, kl. 17:00 i Strindheim kirke.

MENIGHETSBLADET VIL I LØPET AV 2014 SPØRRE NOEN AV DE ELDRE I MENIGHETEN OM DERES MENINGER OM FORSKJELLIG TING. I DETTE NUMMERET SPØR VI:

HVORFOR FEIRER VI PÅSKE?

ANNA: Vi feirer påske for å minnes at Jesus døde på korset og stod opp av graven på 3. dag, som i vår kirke er 1. påskedag.

SYNNØVE: Vi feirer påske, for da døde Jesus for oss. Nattverden innstiftet han skjærtorsdag, da spiste han sammen med disiplene sine, brød og vin, og sa det var sitt legeme og blod. Dette skulle vi spise til minne om ham til syndenes forlatelse. Langfredag ble han korsfestet og lagt i en grav, som han stod opp fra påskedag. Da for han opp til himmelen til sin far.

JAN: Jeg begynner med skjærtorsdag (skjær kommer av å rense). Den feires p.g.a. innstiftelsen av nattverden og innledningen til den "nye pakt i Jesu blod". I sorg minnes vi da Jesus om natten til langfredag i Getsemane kjempet alene i stor dødsangst, at han ble fanget, forhørt, torturert og senere korsfestet for vår skyld. Fra den 6. time hvilte et stort mørke over landet. Ved den 9. time ropte Jesus: "Min Gud, hvorfor har du forlatt meg", og idet han utåndet: "Det er fullbrakt". Påskedag er triumfens dag, 1. Peter 3-5: Graven brast og Jesus stod opp "med Guddoms velde". Gud forlikte oss med seg selv i Kristus. Jesus lever. Jfr. oppstandelseskap. 1. Kor. 15.

PÅSKEN

- den største høytiden i kristenheten
SLIK FEIRER VI DEN I STRINDHEIM

Mange har tatt påskeferie og er på fjellet, men vi vet at flesteparten fremdeles er hjemme og i byen. Strindheim kirke er et alternativ i påsken! Her ønsker vi å gjøre noe ekstra, gjøre påsken til en spesiell opplevelse!

Ved barnas alter står de tre korsene og graven. Påskemorgen pynter vi med nydelige påskeliljer på alteret. Hjørneveggen foran i kirkerommet danderes også med liljer. Påskeegg har barnekoret allerede før påsken hengt opp på en netting, fra taket og ned.

PALMESØNDAG: Jesus rir inn i Jerusalem på et esel og hylles som Messias, den store kongen, innledning til en ny tidsæra! Gudstjenesten feires som en vanlig søndag med nattverd, men med fokus på dette motivet.

SKJÆRTORSdag: Jesus holder sitt siste måltid med disiplene før sin død. Samme dagen gir han disiplene instruksjoner om nattverdmåltidet som han sier skal feires også etter at han har forlatt dem. «Gjør dette så ofte som dere spiser og drikker dette til minne om meg.» Måltidet ble holdt om kvelden på en torsdag. Vi har gudstjenesten også om kvelden, klokka 19,30. I kirkerommet har vi dekket bord i midtgangen. Vi holder gudstjeneste og vi spiser et helt vanlig kveldsmåltid. Som ved et vanlig måltid, snakker vi med hverandre mens vi spiser. Det avsluttes med at de som ønsker det, får nattverd. I fjor var det første gangen vi gjorde det slik. Det ble en helt spesiell stemning og et helt spesielt fellesskap. Etter nattverden rydder vi alteret for duk, kors og blomster - og en tornekrone blir lagt der i stedet, en forberedelse til langfredag.

LANGFREDAG: Natten tilbringes i bønn i Getsemanehagen. Der blir han også tatt til fange, ført fram for jødernes høyeste myndigheter. De sender han til Pilatus, keiserens forlengede arm i Judea. Her dømmes han til døden. Han blir korsfestet sammen med to røvere og dør. Jesu lidelseshistorie, slik den står skrevet i Johannesevangeliet, blir lest. Spiker bankes inn i korset, tornekrone blir hengt på korset og lysene på alteret blir slukket. Alt for å understreke dramaet som skjer denne dagen. Det er en kort gudstjeneste, hvor det meditative får en større plass enn vanlig.

PÅSKENATT: Natten mellom det dystre, sorgtunge og håpet. Gudstjenesten begynner klokka 23. Ingen lys i kirkerommet. Påskelyset blir båret inn. Fra dette blir det tent lys, som alle fremmøtte har fått. Etter gammel tradisjon ble det holdt dåp denne dagen. Hos oss skal en konfirmant bli døpt.

PÅSKEDAG: Den store høytidsdag, fylt av glede og av håp. Vi begynner på Kuhaugen kl.8,30 og har en enkel påsksamling her og skattejakt for alle barn (og alle oss som fremdeles ønsker å bevare barnesinnet). Ca. kl.9.15 blir det frokost i kirka, åpent for alle, også de som ikke har vært på Kuhaugen. I tiden som blir igjen før høytidsgudstjenesten, har alle som ønsker det - både små og store - korøvelse. Fremføringen skjer under gudstjenesten. Andre hjelper til med å pynte kirken med påskeliljer, og noen går hjem, forhåpentligvis for å komme tilbake igjen. For klokka 11 blir det høytidsgudstjeneste, skikkelig fest og glede!

Vi feirer jo Jesu seier over døden! En grav som kvinnene finner tom og får beskjeden: «Han er ikke her, han har stått opp!» Det betyr at døden er overvunnet! Men det betyr enda mer: det ultimate vitnesbyrd om at Gud finnes, Jesus lever. Mange begynner å filosofere om det finnes noen Gud med så mye lidelse i verden. Det er ikke der man må lete. Det er ved vitnesbyrdet og påstanden om Jesu oppstandelse! Har dette virkelig skjedd - og det påstår alle forfatterne av Det nye testamentet hårdnakket og overbevisende - så finnes Gud. Han har vist seg gjennom sin Sønn, Jesus Kristus! Søndagen blir en virkelig gladsøndag, en håpets og gledens søndag.

Nytt fra STRINDHEIM KIRKE

SOMMERTUR

I år tenker vi å ha sommer-turen etter skoleferien. Vi kommer tilbake med mer informasjon i neste blad.

HYGGETREFF møtes annen-hver torsdag kl.12-14 i Strindheim kirke. **27.mars «Etio-pia – land, kultur og kirke»** v/ ungdommer fra Strinda menighet **10.april «Trønder-trall» - OBS kl.11.00 på Val-muen, Valentinlyst sykehjem** Sanger, rim og regler fra Trøndelag v/Leiv Ramfjord **24.april «Den lille pilegrims-vandringen»** v/Erik Dahl **8.mai «Byen vår»** v/ordfører Rita Ottervik **22.mai «Matglede!»** Om kosthold for eldre v/Bodil Klung-erbo og Ingvild Ødegård **5.juni «Armenia»** v/Geir Dolmen

PÅSKEKOR

1. påskedag har vi tradisjon for å lage et felles påskekor. Øvelsen starter kl.10.00 i kirka

samme dag.

Hvem kan være med?

Alle fra 0 til 110 år.

Er det opptaksprøve? Nei, alle som har lyst, får være med. Det er ingen stemmeprøve.

Må jeg har sunget i kor før?

Nei, men dette er en fin anledning til å starte!

Hva skal synges? Lette og glade påskesanger.

Når blir det opptreden? På guds-tjenesten kl.11.00 samme dag.

HUSK KIRKENS NØDHJELPS FASTEAKSJON

Strindheim menighet arrangerer dør-til-dør-innsamling 8.april om ettermiddagen. Konfirmanter og deres foreldre går med bøsser. Ta godt imot våre bøssebærere! Om du ønsker å delta som bøssebærer, ta kontakt med diakon Sølvi Rise, tlf. 469 18 327. Pengene som samles inn, går til Kirkens Nødhjelps arbeid over hele verden. Støtt aksjonen direkte ved å:

- Benytte kontonummer 1594 22 87493
- Send GAVE på sms til 2468 (200 kroner)
- Ringe givertelefon 820 44 088 (200 kroner)

For 200 kroner kan du gi et menneske sikker tilgang til rent vann!

GIROBLANKETTEN I BLADET

Det som gis på giroen i bladet denne gangen, går til menighetsarbeidet. I 2013 hadde vi utgifter på ca. kr.870.000 som menigheten måtte skaffe dekning til selv. Noe dekkes av egenandeler, kontingenter og kirkeoffer. Men vi er også avhengig av andre gaver. I 2014 har vi budsjettert med gaver utenom kirkeofringene (f.eks. via giroblanketten) på kr.130.000.

Blanketten er ingen regning, så den kan kastes uten dårlig samvittighet. Men blir den brukt, er vi takknemlig for det!

ABBAKONSERT I KIRKA

For andre år på rad hadde barnekorene i menigheten, Strindheim Janitsjar og Strindheim blandakor et samarbeidsprosjekt.

Denne gang konsert med musikk av ABBA. Med et sammensatt band og solist Anita Bogen ble det en flott konsert og full kirke. Forhåpentligvis blir det et nytt samarbeidsprosjekt også neste år!

STRINDHEIM KIRKE takker sine annonsører:

Bok & Media

Olav Tryggvassonsgt. 22
7011 Trondheim
Tlf. 40430480

REMA 1000

Send blomster
gjør noen glad! **drivstua**
Tlf: 73 82 79 79 *gartneri*
Vi formidler over
hele landet

Hvordan har du det...
EGENTLIG?

Krisetelefon 815 33 300
SOS-Melding: www.kirkens-sos.no
Kirkens SOS
ET MENNESKE Å SNARKE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

**coop
mega**

Velkommen til en
hyggelig handel!

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyer
- Bøling av steiner
- Nedtipping av steiner
- Gravlykter og tilbehør
- Oppretting av steiner
**RYENG STØRSTE USTELLING
AV NYE STEINER
TRONDHEIM
GRAVMONUMENTER AS**
Prinsens gt. 45 73 50 27 80
Fabrikk Byneset v/ Flakk 72 84 40 90

Velkommen til
hyggelig handel på
VALENTINLYST
SENER

ELVESETER
BEGRAVELSESBYRÅ
Tlf. 72 84 50 80

Ordner alt ved begravelse og kremasjoner til en
fornuftig pris.
Ingen tillegg ved konferanse i hjemmet.

VALENTINLYST
tannlegekontor
Valentinlystsenteret • 73 91 13 13
www.tannklinikk1.no

ET HAR BEDRE
GRANDE DAME & HERREFRISØR
Valentinlyst Senter

Walldén Moum
VALENTINLYST
Tlf. 73 98 63 25

VIGDAL
begravelsesbyrå as

Boks 65 7221 Melhus www.vigdal.no Etablert i 1922

DØGNVAKT 72 87 10 22

**TANNREGULERING
BERG NIELSEN**

Tannlege/ Spesialist
Mellomveien 2
Tlf. 73 52 54 88

FLATÅS
Begravelsesbyrå

Gamle Kongevei 52a (ved Rosendal kino)
NORGES ELDSTE BYRÅ - ETABLERT I 1849
Egen parkering for besøkende.
Tlf. 73 99 22 22 Mobil: 926 09 098

GUDSTJENESTER (FORTSETTELSE FRA SIDE 16)

1.JUNI SØNDAG FØR PINSE

Joh.15, 26-27

Ingen gudstjeneste kl.11.00.
Ungdomsgudstjeneste m/nattverd kl.
18.00 v/Skule Bjørnstad. MILK deltar.

8. JUNI PINSEDAG

Joh.20, 19-23

Høytidsgudstjeneste m/dåp (?) og
nattverd kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

15. JUNI TREENIGHETSSØNDAGEN

Matt.28, 16-20

Gudstjeneste m/dåp (?) og nattverd
kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

Flere gudstjenester neste side.

SLEKTERS GANG

DØPTE

19.01. Romeo Løvstad (Lademoen kirke)
19.01. Theodor Hoem Thangstad
19.01. Ellie Asphjell Skårsmoen (Orkdal kirke)
19.01. Ulrik Walstad
19.01. Mira Lyng-Vatnan (Sakshaug kirke)
26.01. Frida Myrhaug-Karlsen (Strinda kirke)
02.02. Helle Lindbak Nonstad
02.02. Lea Ebbesen Reichenberg
09.02. Ane Blekken Tranøy (Ranes kirke)
09.02. Sofie Nesse Christensen
16.02. Emma Kvarsvik-Johansen (Nidaros domkirke)
23.02. Live Midtgaard Lyngstad (Langevåg kirke)
23.02. Elvine Johansen-Bjerkvik (Lade kirke)
02.03. Mathias Nilsen Lund

02.03. Sigrid Kjøglum (Høylandet kirke)
09.03. Maja Lånke Holmgard (Havstein kirke)

DØDE

22.01. Morten Axel Larsen
25.01. Lillian Aune
30.01. John Skaug
07.02. Idar Johannes Hammer
07.02. Borghild Johanne Kristine Andersen
10.02. Hans Kristian Stenberg
19.02. Margaret Haugan
20.02. Borghild Solberg
20.02. Marie Sofie (Mia) Øverland
23.02. Margrethe (Lillemor) Prytz Bollingmo
27.02. Marie Pauline Andresen

GUDSTJENESTER

30. MARS 3. SØNDAG I FASTE

Luk. 11, 14-28

Gudstjeneste m/dåp og nattverd kl.11.00 v/Jan Øyvind Grøm. Tema: «Vær ikke bekymret! Vi er hans verk.» Menighetens årsmøte etterpå.

6. APRIL 4. SØNDAG I FASTE

Joh. 11, 45-53

Ingen gudstjenesten kl. 11.00.

Konfirmantene fremfører musikalen
«KUL-TUR» kl. 17.00.

13. APRIL PALMESØNDAG

Joh. 12, 12-24

Gudstjeneste m/dåp og nattverd kl. 11.00
v/Jan Øyvind Grøm.

17. APRIL SKJÆRTORS DAG

Matt. 26, 17-30

Skjærtorsdagsmesse m/måltid og nattverd
kl. 19.30 v/Jan Øyvind Grøm.

18. APRIL LANGFREDAG

Joh. 18, 1 – 19, 42

Pasjonsgudstjeneste kl. 11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

19. APRIL PÅSKEAFTEN

Mark. 16, 1-8

Ungdomsgudstjeneste m/dåp og nattverd kl. 23.00
v/Andreas Carlmark.

20. APRIL PÅSKEDAG

Luk. 24, 1-9

Kl. 08.30: Ottesang ved vanntårnet på Kuhaugen
v/Andreas Carlmark.

Ca. kl. 09.15: Påskefrokost i kirka.

Kl. 10.00: Øving til påskekor. Åpent for alle!

Kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste m/dåp (?) og
nattverd v/Andreas Carlmark. Trompet: Sverre
Hofstad. Påskekoret synger.

27. APRIL 2. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh. 21, 1-14

Familiegudstjeneste m/dåp (?) og nattverd
kl. 11.00 v/Jan Øyvind Grøm. Utdeling av kirkebok
til 6-åringer. Barnekorset Coras Venner deltar.

3. MAI LØRDAG FØR 3. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh. 10, 11-18

Konfirmasjonsgudstjenester kl. 11.00 og 13.00
v/Andreas Carlmark.

4. MAI 3. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh. 10, 11-18

Konfirmasjonsgudstjeneste kl. 11.00 v/Andreas
Carlmark.

10. MAI LØRDAG FØR 4. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh. 16, 16-22

Konfirmasjonsgudstjenester kl. 11.00 og 13.00
v/Andreas Carlmark.

11. MAI 4. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh. 16, 16-22

Gudstjeneste m/dåp (?) og nattverd kl. 11.00
v/Jan Øyvind Grøm.

18. MAI 5. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Joh. 15, 1-8

Misjonsgudstjeneste m/dåp (?) og nattverd
kl. 11.00 v/Jan Øyvind Grøm.

25. MAI 6. SØNDAG I PÅSKETIDEN

Luk. 18, 1-8

Gudstjeneste for hele prostiet i **Ranheim kirke**
kl. 11.00. Tema: Demokrati og frihet.

29. MAI KRISTI HIMMELFARTSDAG

Mark. 16, 19-20

Gudstjeneste m/dåp (?) og nattverd kl. 11.00
v/Jan Øyvind Grøm.

JUNI: Se forrige side

MED FORBEHOLD OM ENDRINGER